

Glanstrol Toonkunstkoor in Petite Messe

door **Koen Edelings**

In de Mariakerk had ik al eerder een uitvoering van de Petite Messe Solennelle van de Rossini gehoord. Oudere leden van het Toonkunstkoor Enschede herinnerden zich dat hun laatste uitvoering van dit werk in november 1998 had plaatsgevonden, echter in de Jozefkerk. De uitvoering die ik mij herinnerde, was door het ECOK, op 4 oktober 2003, met als alt.... Eline Harbers.

Deze soliste zong ook gistermiddag weer de sterren van de hemel, waardoor je het bijna jammer vindt dat Rossini het bij één solistisch optreden heeft gelaten. De alt moet dan zelfs het 'strijdtoneel' de-

CONCERT

Petite Messe Solennelle

- Enschede, Mariakerk, zondagmiddag.
- Toonkunstkoor Enschede (o.l.v. Jacco Camphens), m.m.v. Nadine Eman en Jeroen Hulshof (piano), Dennis Vallenduik (harmonium), Heleen Koele (sopraan), Eline Harbers (alt), Arco Mandemaker (tenor) en Daniel Herman Mostert (bariton).

len met het koor en instrumentalisten, maar het volume van Harbers bleek daar ruim tegen opgewassen. Erg mooi vond ik het duet Qui tol-

lis met de sopraan Heleen Koele: de stemmen kleurden goed naar elkaar. Solistisch was Koele vaker te horen, met haar heldere stem met een warm timbre. Minder gelukkig was ik met de keuze van de tenor Arco Mandemaker. Zijn timbre vond ik wat aan de scherpe kant en zijn geluid kwam op mij wat keilig over. Zijn belcanto-aanpak past wél in deze stijfperiode (romantiek). De baspartij was in prima handen van Daniel Herman Mostert, een man met een prachtige stem en een zo mogelijk nog mooiere dicte.

Karakteristiek voor dit werk zijn de twee (vleugel)piano's en het harmonium, dat in klank dichterbij een accordeon dan een orgel

staat. De bespeelers kweten zich uitstekend van hun taak. En dan lest best: het Toonkunstkoor Enschede was in uitstekende vorm. Alleen al de feerlijke inzet van het Gloria belóófte niet alleen veel, de belofte werd waargemaakt. Er werd geconcentreerd gezongen, goed getlet op de aanwijzingen van dirigent Jacco Camphens en zo was er alle aandacht voor dynamische contrasten, waar het werk bol van staat. Enkel minpuntje: koor en solisten hanteerden een andere uitspraak van het Latijn. Zo had de bas het over Christe, terwijl het koor de té Nederlands klinkende 'i' verkoos. Toch bleef de positieve indruk overeind: solisten en dirigent moesten zelfs andermaal terugkomen.